

Undervisning i ildstøttetjeneste ved Hærens Officersskole – Del 2

(Af KN Allan Nielsen (LÆ/ILD/HO) og MJ Kristian Bentsen (LD/BDEKUR nu SBH/KOR/VFK))

INDLEDNING.

I december 2014 skrev vi en artikel om undervisningen i ildstøttetjeneste på de "nye" videreuddannelseskurser ved Hærens Officersskole. Det var på daværende tidspunkt ikke muligt at vurdere kvaliteten af uddannelserne, særligt om eleverne ville kunne bibringes samme kvalifikationer som tidligere. Dermed blev der også lagt op til, at vi efterfølgende ville komme med vores vurdering af undervisningen.

I nærværende artikel kigger vi således nærmere på, hvordan de nye uddannelser er forløbet, og hvilke generelle observationer vi har gjort os. Dette gøres uagtet, at Hærens Officersskole ikke har modtaget nogen egentlige tilbagemeldinger på det "produkt" der er blevet leveret – læs tilbagemeldinger fra geledet. Det er således alene tale om vores vurderinger, med udgangspunkt i de gennemførte videreuddannelseskurser, hhv. Videreuddannelseskursus Bataljon (2 stk.) og Videreuddannelseskursus Brigade (1 stk.).

Uddannelsen i ildstøttetjeneste ved delings- og underafdelingsniveauet er ikke medtaget i denne artikel. Dette skyldtes alene, at de nye uddannelser endnu ikke er startet ved Hærens Officersskole.

1. UDDANNELSENS TILRETTELÆGGELSE OG GENNEMFØRELSE.

Lad os starte med at slå fast; "Hærens Officersskole leverer fortsat uddannelser, som er helt i top!" Eleverne uddannes så godt som overhovedet muligt indenfor de angivne rammer, og de fastsatte uddannelsesmål er nået. Er reduktionen i uddannelsestid, tid til fordybelse, færre opgaver og stabsarbejder så helt uden konsekvens? Svaret er NEJ, det har naturligvis konsekvenser, og det er dem, vi vil prøve at belyse.

Hold Bülow på trappen efter endt BDEKUR – Ikke ALT har ændret sig!

Tilrettelæggelsen og gennemførelsen af uddannelsen, har fulgt den i sidste artikel beskrevne fremgangsmåde. Det vil sige, at der har været en vekslen mellem forberedelse hjemme, doktrindiskussion i klassen, gruppeopgaver - hvor eleverne har anvendt hinandens forståelse suppleret med lærerens, afsluttende med selvstændige overvejelser, stabsarbejde og simulation. Simulation har været gennemført væsensforskelligt på hhv. BTN- og BDEKUR. For det første har man på BTNKUR blandt andet anvendt simulation som en del af forberedelsen. Dette har været muligt ved anvendelse af STEEL BEAST. På BDEKUR har dette derimod ikke været muligt, i det det anvendte program JCATS ikke muliggjorde dette. Der er både tekniske, såvel som menneskelige årsager og udfordringer når man indfører noget nyt, og derfor kunne vi ikke nå det hele. Dette og så det faktum, at troppeenheden er en for stor enhed for én elev at håndtere alene gjorde, at vi valgte ikke at anvende simulation i forberedelsen. Kort sagt, så nåede vi ikke helt det ambitionsniveau vi havde sat.

Der er siden december 2014 blevet gennemført i alt to Bataljonskursus (BTNKUR) og et Brigadekursus (BDEKUR). Tilrettelæggelsen af BDEKUR tog afsæt i de allerede erkendte behov for forbedringer, som der var efter gennemførelsen af det første BTNKUR. På samme måde blev det andet BTNKUR naturligvis også ændret, der hvor der var erkendt behov. For begge kursers vedkomne, har der været en tydelig og ganske positiv udvikling. Dette kommer særligt til udtryk ved at læse elevtilbagemeldingerne fra hhv. de første BTNKUR (Hold De Meza) og det andet BTNKUR (Hold Schleppegrell). Endvidere er mange af de samme områder også gennemgående i tilbagemeldingen efter det første BDEKUR (hold Bülow). Vi mener derfor, at begge kurser er i en positiv udvikling til gavn for eleverne.

Uanset at man fra skolens side, havde valgt en pædagogisk model der bedst muligt tilgodeså eleverne, så har der alligevel været afgang grundet belastning. Der er således fortsat mange elever, på begge kurser, der har vanskeligt ved at skabe sammenhæng mellem triaden familie-studie-tjeneste. Dette er fortsat et udviklingspunkt, særligt fordi eleverne, når de er pressede, som det første dropper "støttefagene". Dette har selvsagt enorm indflydelse på indlæringsdybden.

2. HVAD HAR VI "MISTET" VED OMLÆGNINGEN AF UDDANNELSERNE?

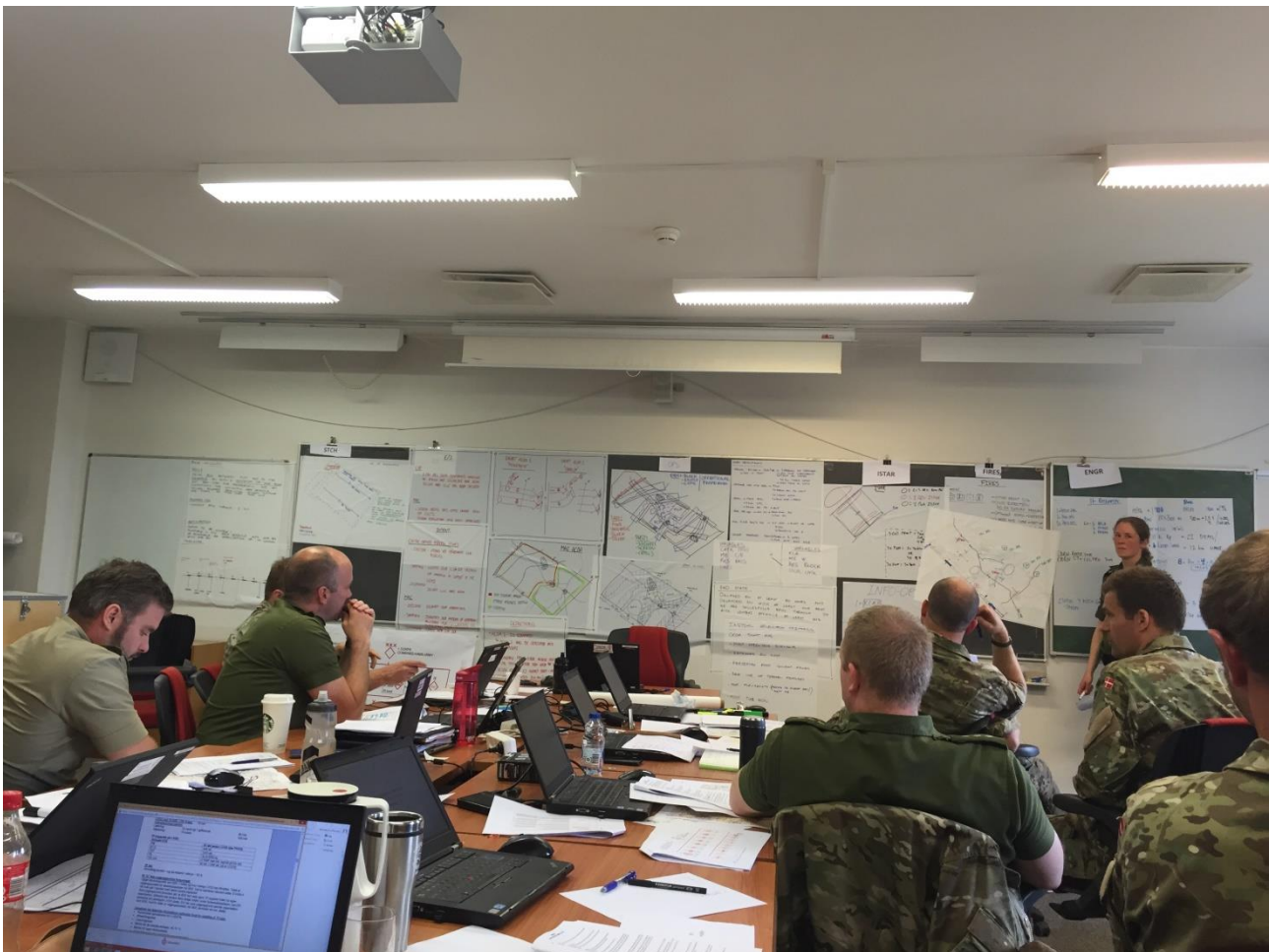
Som vi kort berørte i indledningen, så har den mindre tid til kursus ikke været uden konsekvenser. Den største umiddelbare effekt vi har bemærket er, at den faglige dybde er svækket. Dette er især gældende indenfor specialefagene, herunder ildstøttetjeneste. Dette kan blandt andet måles under stabsarbejde, hvor eleverne oftere stiller spørgsmål til basal viden. Ligeledes kan det måles på elevernes evne til selv at søge og finde viden. Slutteligt har vi i høj grad kunnet se det på elevernes generelle svarberedskab under eksamen. Her var der en tydelig forskel til tidligere hold, og det var et fåtal, som var i stand til at svare fyldestgørende på spørgsmål i relation til ildstøtte. Man skal huske, at den samlede reduktion af total-tid (tilstedeværelse, ikke tilstedeværelse og forberedelse) er på ca. 68 % i forhold til det tidligere VUT-I/L. Dette har medført at alle fag har mistet monofaglige lektioner, og uagtet de gode intentioner, så lærer eleverne ikke ligeså meget på en to timers fællesfaglig lektion, som ved en ditto monofaglig eller en 8 minutters videolektion. Kort sagt - fordybelsen fra tidligere mangler. Dette er et område, som bør holdes for øje i fremtiden, således at vi undersøger, hvordan vi bedst muligt klæder eleverne på.

3. HVAD ER STYRKET VED OMLÆGNING AF UDDANNELSERNE?

Det er vores opfattelse, at vi opnår en højere grad af integration af ildstøtte i den øvrige undervisning. Dette sandsynligvis fordi, stort set alle lektioner i taktik er fællesfaglige. Derved bliver ildstøtte som noget naturligt adresseret. Dette medfører, at eleverne nu mere naturligt tænker samvirke og husker på dette. Hvor det tidligere var mere søjleopdelt undervisning, så bevirker den

nye undervisningsform med fællesfaglige lektioner, at man også i en taktiklektion kan stille spørgsmål til ildstøttelæreren. Herved ses et kæmpe fremskridt qua forskydningen fra mono- til fællesfaglige lektioner. På samme måde er de øvrige taktiske fag, samt Ledelse og Engelsk også i højere grad blevet integreret i taktikundervisningen og har derved også sammenhæng til ildstøttetjenesten.

Slutteligt så har anvendelsen af simulation i taktik, herunder brugen af Steel Beast i undervisningen på BTNKUR, til at understøtte forståelsen for samvirket og manøvren, givet eleverne en større ballast end tidligere. Vi indså hurtigt, at vi måtte lægge restriktioner på det samlede antal granater eleverne fik til rådighed. Dette fordi selv den mest langsomt opfattende elev hurtigt lærte værdien af en lang ildforberedelse – men så var der jo ikke noget tilbage til taktikken ☺. JCATS vurderes i en videreudviklet integration, herunder en større anvendelse, at kunne give samme gode resultater.

Afholdelse af et stabsmøde under BDEKUR - Igen ligner tingene sig selv fra før ændringen...

4. HVAD OPLEVER ELEVERNE?

Blended learning er en belastning i spændingsfeltet mellem familie, studie og tjeneste! Især fjernundervisningsperioderne opleves som en stor belastning. De platforme der bruges til kommunikation og undervisning (eksempelvis. Saba Centra og Icecore) understøtter ikke altid undervisningen pga. tekniske udfordringer og anvendelighed, men de er dog generelt anvendelige. Mange elever fremhæver høj faglig udvikling og fleksibilitet i undervisning og hjælpemidler, samt stor nytte af de korte doktrinære videoklip. Dette ses alle som positive elementer.

Oplevelsen af uddannelsens samlede belastning er meget forskellig. Der er elever, der sidder som NK/KMP og andre der sidder i mindre belastende P40 stillinger. Men fælles for alle er, at de har en

følelse af, ikke at gøre noget helt og at de hele tiden er bagud, både på skolen og ved tjenestestedet. Dette medfører behov for prioritering af fag. Desværre er der en tendens til at nedprioritere støttefagene, herunder ildstøttetjenesten, og det koster selvsagt på indlæringsdybden.

5. HVAD BRINGER FREMTIDEN?

Der er fortsat behov for at forbedre undervisningen samt anvendelsen af blended learning til at møde elevernes forudsætninger. Vi kan styrke de hjælpemidler som eleverne får, eksempelvis doktrinvideoer, hvor læreren uddyber og forklarer dele af pensum. Herved kan vi opnå en mere optimal fordeling af synkron- og asynkronundervisning i forhold til pensum.

Samtidig skal der fra både skole og tjenestested være forståelse for, at der er perioder, hvor det ene eller det andet fylder mere hos eleven. Her ses en vigtig opgave at ligge i samspil med hærens chefer. Endvidere skal den enkelte elev være afklaret med og tilpasse perioden for sin uddannelse til den ekstra tid som uddannelsen kræver. Herunder skal eleven være ærlig om egne ambitioner og formåen. Samlet set er der derfor fortsat behov for dialog mellem afgivende myndighed, eleven og Hærens Officersskole. Det er således usandsynligt at tro, at vi vender tilbage til de tidligere uddannelser, hvorfor vi ser det som et fælles ansvar at udvikle det nuværende grundlag.

6. KONKLUSION

Er vi i mål med de nye uddannelser? Som den opmærksomme læser nok er kommet frem til, så er svaret på dette spørgsmål – Nej.

Vi er ikke i mål, men andet ville også være underligt. Men vi har trods kortere tid til uddannelsen, omlægning til delvis tilstedeværelse samt de nævnte udefrakommende faktorer vedrørende elevernes forberedelse mv., skabt en uddannelse, som giver høj faglig udvikling af den enkelte officer. Der er ikke samme dybde hos den enkelte længere, og detailviden om ildstøtte er ikke længere til stede hos alle. Derfor udestår der fortsat uddannelse på hhv. våbenkursus og i geleddet.

På den positive side, så er der skabt en bedre forståelse for samvirke i hele Hæren, og det vurderer vi, er vigtigt for, at vi også i fremtiden kan opnå succes. Men hvor det tidligere alene var et ansvar der lå ved Hærens Officersskole, så medfører det nye uddannelsesregime, at en del af dette ansvar nu påhviler våbenkursus og tjenestestederne. Vi kan optimere og fin tune uddannelserne, men vi kan næppe nå mere inden for de fastsatte rammer – i hvert fald ikke så længe, at vi ønsker elever der fortsat er hele mennesker.